

Про початок війни не завжди оголошується. Все робиться шито-крито — цілком таємно. Так було і в цій історії.
..Червень. Число 27. Рік 1996. Група рішучих осіб без запрошення й дозволу зайшла в кабінет директора комбінату "Патент" Олексія Шестакова. "Чемно" заявили:
— Ви вільні. Вам тут нічого робити. Від сьогодні ми господарі "Патенту".

Загарбники — представники посередницьких трастових компаній "рідної" ужгородської "Газда-Інвест", київської і херсонської інвестиційних компаній.

Підкоп під "Патент", плани його захоплення виношували давно. Ще в 1995 році "патентівці" слізно молили-просили голову Фонду державного майна України пана Ю. Єханурова не допустити передачі комбінату з державної власності в комунальну. На жаль, ці голоси ніхто не почув. Навіть "забули" розірвати контракт з директором О. Шестаковим і прийняти по акту господарство.

Про ці дива газета "Новини Закарпаття" писала 31 серпня 1996 року. Публікація не всім сподобалася. Мало того, вимагали спростування. Хто? У першу чергу представники Закарпатського регіонального відділення Фонду держмайна. Не піддалися. І не відступав законний керівник комбінату.

Довго й наполегливо оббивали законні господарі пороги різних організацій, шукаючи справедливості. Не знаходили її. Подали справу в Ужгородський міський суд. Аргументи мали залізни. Ось вони:

«Газда»... без газдівства?

Детективна історія про затяжну війну за "Патент", що закінчилася поразкою тих, хто її затіяв

Перший. Не було згоди трудового колективу на зміну форми власності.

Другий. "Газда-Інвест" скупив акції за майнові сертифікати, придбані за гроші державних підприємств.

Третій. З О. Шестаковим не розірвано контракт.

Четвертий. Майно ВВК "Патент" продано за зниженою ціною.

П'ятий. Немає наказу по міністерству про передачу майна ВВК "Патент" Фонду комунального майна.

Слухання справи призначали, переносили, повертали на досліджування. Знову й знову слухали. І в міському, і в обласному судах.

Займалися конфліктом між двома "газдами" й органи прокуратури. З квітня 1997 року тодішній прокурор міста М. Фенчак зробив начальнику Закарпатського регіонального відділення Фонду держмайна України Володимирі Шкобі такий припис:

"Довірче товариство "Газда-Інвест", порушуючи вимоги ст. 5 Закону України "Про приватизаційні папери", через підрозділи Ощадбанку України скуповувало у громадян майнові приватизаційні сертифікати (ПМС)... Вибірковою перевіркою встановлено, що громадяни, які продали свої ПМС, про існування довірчого товариства "Газда-Інвест", а також про нібито укладені з ними угоди про передачу ПМС в довірче обслуговування та ф'ючерної угоди про продаж майбутніх пакетів акцій, не знали, зазначені угоди, як правило, не підписували".

Припис такий: "Негайно здійснити прийом від довірчого товариства "Газда-Інвест" у власність держави пакети акцій ВАТ "ВВК "Патент" в кількості 168 850 простих іменних акцій на загальну суму 32 235 грн."

І ось останнє судове засідання. Воно відбулося 26 листопада 1997 року в Ужгородському міському суді. Головував В. Андрійцо. Приватизацію "Патенту" визнано недійсною. Повновлено Шестакова Олексія Андрійовича на посаді голови правління ВАТ "Патент". На його користь стягнуто 1755 гривень заробітної плати за час вимушеного прогулу.

Такий кінець затяжної безкомпромісної війни. Кінець? Ні! Переможені не піднімають білий прапор, не віддають зайняті позиції. Коли законний керівник "Патенту" наближається до прохідної, дужі охоронці перегороджують йому дорогу. Мовляв, не велено вас пускати.

Воно й зрозуміло. "Газда" не хоче залишатися без газдівства, що було аж надто легко надбано. Не зрозуміло інше: чому декому дозволяється так зухвало порушувати наші закони?

Взялися за справу судові виконавці. І їх не пустили на територію "Патенту". Чи не час відповідним органам ще раз втрутитись у цю справу?..

Микола РІШКО